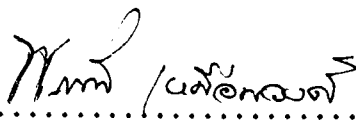
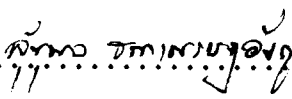

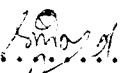
ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การศึกษาพฤติกรรมการดูแลตนเองของหญิงหลังคลอด

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ นางสาวสัมพันธ์ ชวัญโพน

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์พรรณี เหมือนวงศ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชมาล ธนาเศรษฐ์อังกุล)

.....กรรมการ
(อาจารย์ศุภวัฒนากร วงศ์ธนวล)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดูแลตนเองของหญิงหลังคลอด ซึ่งมาตรวจหลังคลอดที่โรงพยาบาลแม่และเด็ก โรงพยาบาลขอนแก่น โรงพยาบาลศรีนครินทร์ จังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือหญิงหลังคลอดปกติ อายุระหว่าง 15-44 ปี อยู่ระหว่างหลังคลอด 6-8 สัปดาห์ จำนวน 130 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์พฤติกรรมการดูแลตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น แล้วนำไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาลสูติศาสตร์ จำนวน 7 ท่าน หาความเที่ยงของเครื่องมือ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเที่ยงของแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมการดูแลตนเองเท่ากับ 0.84 และวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การดูแลตนเองโดยทั่วไป อยู่ในระดับปฏิบัติมาก ได้แก่ การได้รับอาหาร น้ำ และอากาศอย่างเพียงพอ การรักษาไว้ซึ่งการขับถ่ายและการระบายที่เป็นปกติ การรักษาสมดุลระหว่างการใช้เวลาเป็นส่วนตัวกับการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การป้องกันอันตรายต่าง ๆ ในระยะหลังคลอด และมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง ได้แก่ การรักษาสมดุลระหว่างการมีกิจกรรมและการพักผ่อน การส่งเสริมหน้าที่และพัฒนาการให้ถึงขีดสูงสุด

2. การดูแลตนเองที่จำเป็นตามระยะพัฒนาการ ได้แก่ การดูแลตนเองด้านอัตมโนทัศน์ เพื่อความสมดุลทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การคงไว้ซึ่งภาพลักษณ์ การคงไว้ซึ่งคุณค่าในตนเอง การคงไว้ซึ่งความเป็นตนเอง การยอมรับบทบาท อยู่ในระดับปฏิบัติมาก

จากการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ข้อเสนอแนะให้มีการส่งเสริมการให้ความรู้อย่างมีรูปแบบตั้งแต่มารดามารดาฝากครรภ์ โดยคำนึงถึงระยะของการตั้งครรภ์ และช่วงหลังคลอดก่อนกลับบ้าน และควรส่งเสริมความรู้ให้แก่บุคคลที่สามารถให้การสนับสนุนประคับประคองแก่หญิงหลังคลอดให้มีการปฏิบัติตัวในการดูแลตนเองอย่างถูกต้อง

THESIS TITLE : SELF-CARE BEHAVIOR AMONG POST-PARTUM WOMEN

AUTHOR : MISS SAMRIT KOUNPON

THESIS ADVISORY COMMITTEE :

Punnee Muanwong.....Chairman
(Associate Professor Punnee Muanwong)

Sukumal Thanasate-angkool.....Member
(Assistant Professor Sukumal Thanasate-angkool)

S. Wongthanavasun.....Member
(Lecturer Supawatanakorn Wongthanavasun)

ABSTRACT

This descriptive research was to investigate the self-care behavior among postpartum women aged 15-44 years. One hundred and thirty postpartum women were purposively selected from Khon Kaen Hospital, Maternal and Child Hospital and Srinagarind Hospital, Khon Kaen Province. Questionnaire was the study tool consisted of general characteristics of the women and self-care behavior. The contents validity was examined by seven experts in midwifery nursing. The cronbarch's alpha coefficient was used to test the reliability which was found to be 0.84. The data was analysed using percentage, means, and standard deviation.

The result can be summarized as follows.

1. Four components of Universal self-care requisites were

highly practiced by postpartum women: the maintenance of a sufficient intake food, water and air, the provision of care associated with elimination process and excrement, the maintenance of a balance between solitude and social interaction, the prevention of hazards in postpartum women.

2. Two components of Universal self-care requisites were moderately practiced : the maintenance of balance between activity and rest, the maintenance of a balance between solitude and social interaction.

3. Four components of Developmental self-care requisites based upon Self-concept model consisting of the maintenance of body image, the maintenance of self esteem, the maintenance of self identity, the maintenance of role were highly practiced.

It is suggested that the emphasis should be place on developing strategy for health education encompassing the three trimester of pregnancy including the discharge plan. Husbands and relatives should also be included in the education program.